

CZYTANIE ZE ZROZUMIENIEM

Tomek uwolnił się od swych sekretnych cierpień - między innymi dlatego, że pochłonęła go nowa, bardzo poważna sprawa: Becky Thatcher przestała pojawiać się w szkole. (...) Całkiem stracił ochotę na prowadzenie wojny i nawet piraci nic go nie obchodzili. Znikła gdzieś cała radość życia, pozostała tylko straszliwa pustka. Porzucił kółko i kijek - one także już go nie cieszyły.

Ciotka martwiła się. Zaczęła stosować najrozmaitsze medykamenty. Należała do tych, którzy ślepo wierzą w każde opatentowane lekarstwo i wszelkie najnowsze metody leczenia - wzmacniające i przywracające zdrowie. Była na tym polu niezmordowaną eksperymentatorką. Kiedy tylko pojawiło się coś nowego z tej dziedziny, jak najprędzej chciała to wypróbować - nie na sobie, gdyż nie miała wątpliwości ze zdrowiem, ale na kimkolwiek, kto się akurat nawinął. Prenumerowała wszystkie czasopisma „medyczne” i rozmaite bzdurne broszurki z dziedziny „frenologii”. Upajała się uroczystą powagą, od jakiej pisemka te pękały w szwach. Banialuki na temat jak wietrzyć mieszkanie, jak udawać się na spoczynek, jak wstawać, co jeść, co pić, ile i w jaki sposób zażywać ruchu, w jakim nastroju utrzymywać umysł, jakie nosić ubrania - wszystko to było dla niej świętością. Nigdy jakoś nie zauważyła, że owe „naukowe publikacje” często przestrzegają przed używaniem wszystkiego, co jeszcze przed miesiącem gorąco polecały. Była prostoduszna i naiwna jak dziecko, łatwo więc dawała się omamić. Zbierała oszukańcze pisma i leki i - by tak rzecz ubrać w słowa - gnęła na swym sinym koniu ze śmiercią, a ścigała ją piekło. Nigdy jej na myśl nie przyszło, że nie jest dla cierpiących sąsiadów ani aniołem pocieszenia, ani balsamem niebiańskim w przebraniu.

Ostatnią nowinką medyczną było wodolecznictwo - a osłabione zdrowie Tomka stało się wodą na jej młyn. Codziennie wywlekała go o świcie, ciągnęła do drewnutni, wylewała na niego potok zimnej wody, nacierała ręcznikiem szorstkim jak pilnik (doprowadzając go w ten sposób do przytomności), owijała mokrym prześcieradłem, pakowała pod stertę kolder i trzymała tam, żeby wypocił z duszy wszelkie nieczystości, bowiem - jak wspominał jej słowa Tomek - „zepsucie wyłazi przez pory jako żółte plamy”.

Ale mimo tych wszystkich zabiegów Tomek ciągle popadał w melancholię, był coraz bledszy i coraz bardziej zniechęcony do życia.

Mark Twain, *Przygody Tomka Sawyer'a*.
Wydawnictwo Zielona Sowa, Kraków 2001, s. 67-68.

1. Objaw choroby Tomka to:

- A) ciągła apatia B) wysoka gorączka
 C) bladeść D) przygnębienie

2. Zazwyczaj Tomek spędzał czas na zabawie w:

- A) chowanego B) piratów
 C) wojnę D) kółko i kijek

3. Ciotka stosowała na Tomku wodolecznictwo, które wymagało użycia:

- A) szorstkiego pilnika B) zimnej wody
 C) żółtych tabletek D) mokrego prześcieradła

4. Eksperymenty ciotki polegały na:

- A) próbowaniu wszystkich nowych medykamentów
 B) bezkrytycznym stosowaniu polecanych leków
 C) odrzucaniu fachowych porad lekarskich
 D) stosowaniu nietypowych metod leczenia

5. Artykuły i zalecenia w prenumerowanych przez ciotkę pismach narrator ocenia jako:

- A) medyczne ciekawostki
 B) odkrycia naukowe
 C) nierzetelne publikacje
 D) kłamliwe porady

6. Ciotka jest scharakteryzowana jako osoba:

- A) pełna szacunku dla prasy
 B) o dobrym, szlachetnym sercu
 C) dbająca o zdrowie
 D) ciekawa nowości

NAUKA O JĘZYKU

7. Nie mówimy:

- A) Na wczasach zapoznała miłych ludzi.
 B) Ten człowiek jest w podeszłym wieku.
 C) Zrobił to na swój sposób.
 D) Ustawiła się kolejka za chlebem.

8. Wyrazy bliskoznaczne są zapisane w szeregu:

- A) ceremonia, uroczystość
 B) zachwył, zachwycony
 C) niechęć, aprobata
 D) chyłkiem, potajemnie

9. Przysłowie mówi, że *Cicha woda*:

- A) głośno szumi B) brzegi rwie
 C) szkody nie czyni D) mała szkoda

10. Czasownikiem przechodnim jest wyraz:

- A) poczekać B) wyrazić
 C) zablądzić D) recytować

11. Konstrukcję bierną ma zdanie:

- A) Mężczyzna przeczytał gazetę.
 B) Słońce zaszło za chmury.
 C) Most został już naprawiony.
 D) Tekst jest czytany głośno.

12. Zaimek znajduje się w zdaniu:

- A) Nie przeczytał tej lektury.
 B) Przyjaciel zawsze ci pomoże.
 C) Zablądził gdzieś po drodze.
 D) Mam tyle do powiedzenia.

13. Niewłaściwą formę ma zaimek w zdaniu:

- A) Daj mnie to jabłko.
 B) Zamknij te drzwi.
 C) Powtórz te słowo.
 D) Powiedz mi prawdę.

14. Nieodmienną częścią mowy jest wyraz:

- A) ktokolwiek B) niemożliwe
 C) stamtąd D) wyraźnie

15. Prawidłowo określono formę rzeczownika w zdaniu:

- A) Zobaczyła orła. - I. pojedyncza, r. męski, dopełniacz
 B) Usiadła na krześle. - I. pojedyncza, r. nijaki, miejscownik
 C) Wziął zeszyt. - I. pojedyncza, r. męski, biernik
 D) Rozmawiali o dzieciach. - I. mnoga, r. nijaki, miejscownik

16. Tylko w liczbie mnogiej może występować rzeczownik zawarty w zdaniu:

- A) Byliśmy na wspaniałym przyjęciu.
 B) Nie mam żadnych nożyc.
 C) Kiedy masz imieniny?
 D) Byliśmy w paru muzeach.

17. Prawidłowo wskazano (podkreślono) sylabę akcentowaną czasownika:

- A) pobiegliśmy B) rozpoczęlibyście
 C) zabierzemy D) wyłaczyli

18. Rdzeń rodziny wyrazów *szkoła, szkolny, szkółka* zawiera oboczność:

- A) o : ó B) ł : l
 C) a : n D) a : y

LITERATURA

19. W drodze przez pustynię (w książce pt. „W pustyni i w puszczy”) karawana z dziećmi musiała stawić czoło:

- A) ogromnej ulewie
 B) egipskim wojskom
 C) śnieżnej nawałnicy
 D) burzy piaskowej

20. Aslan oddał się w ręce Białej Czarownicy, aby:

- A) uratować Narnię przed zagładą
 B) chronić życie Edmunda
 C) zyskać jej łaski i przychyłność
 D) zachować swe dotychczasowe przywileje

21. Indianin Joe (w książce pt. „Przygody Tomka Sawyera”) zabił miejscowego doktora, lecz:

- A) winą za zabójstwo obarczył Pottera
 B) nie było świadków tej zbrodni
 C) uczynił to z zemsty za doznane krzywdy
 D) postąpił tak w obronie własnej

22. Los biednego włóczęgi Hucka Finna (w książce pt. „Przygody Tomka Sawyera”) zmienił się, gdy:

- A) Huck zaciągnął się jako marynarz na statek handlowy
 B) Huck stał się współwłaścicielem znalezionej skarbu
 C) zaopiekowała się nim zamożna i dobra kobieta z miasteczka
 D) rozeszła się wieść o jego odważnym czynie

23. Papuga Polinezja (w książce pt. „Podróże doktora Dolittle”) uczyła Tomka Stubbinsa:

- A) obserwowania i rozpoznawania zwierząt
 B) gotowania potraw
 C) unoszenia się w powietrzu
 D) mowy zwierząt

24. Dzięki udziałowi w walce byków doktor Dolittle zyskał:

- A) sławę najlepszego matadora
 B) zapewnienie, że byki nie będą więcej walczyć
 C) najsilniejszego byka z całego stada
 D) fundusze na dalszą podróż

25. Aniela (w książce pt. „Kłamczucha”) skłamała, że:

- A) interesuje się malarstwem
 B) zna dramaty Szekspira
 C) jest opiekunką do dzieci
 D) uczy się w liceum poligraficznym

26. Aniela oddała Danusi rolę Ofelii w szkolnym przedstawieniu, ponieważ:

- A) bała się kompromitacji
 B) uwierzyła w ludzką życzliwość
 C) zrozumiała sens przyjaźni
 D) otrzymała ważniejszą rolę

27. Harry (w książce pt. „Harry Potter i komnata tajemnic”) był zachwycony domem Rona, ponieważ:

- A) był bogato urządzony
 B) panowała w nim życzliwość
 C) mama okazywała dzieciom troskę
 D) był pełen magicznych rzeczy

28. Malfoy (w książce pt. „Harry Potter i komnata tajemnic”) cechował się tym, że:

- A) zazdrościł Harry`emu sławy
 B) bardzo dobrze się uczył
 C) wyśmiewał ubóstwo Rona
 D) pomagał wszystkim w potrzebie

29. Ula (w książce pt. „Ten obcy”) podjęła w czasie wakacji pracę, aby:

- A) pomóc przyjacielowi
 B) zaimponować Pestce
 C) opłacić zagraniczną wycieczkę
 D) spłacić dług Zenka

30. Utwór pt. „Ten obcy” jest powieścią, ponieważ:

- A) ma kilka wątków
 B) zawiera fabułę
 C) zdarzenia przedstawia narrator
 D) zawiera morał